

Tak for invitationen til at dele mine tanker omkring Sankt Hans med jer her i aften

...Og da det ikke bliver en báltale, men en "brandtale", som det er fremgået af Lyngås af Lyngås Facebookside, så må jeg jo hellere holde en sådan.

Derfor vil jeg tale om noget af det, der ligger mig allermost på sinde.

Skt. Hans Aften minder os om pligten til at fastholde håbet for friheden og håbet for vejen ud af det mørkeste mørke:

**"Hver by har sin heks,
og hver sogn sine trolde.**

Dem vil vi fra livet med glædesblus holde" - lyder det som bekendt i Midsommervisen.

Skt Hans Aftens budskab er nemlig budskabet om frihed.

Et budskab om, at en frihed er os givet, som sætter os ud over døden og mørket, som betyder, at livet og håbet sejrer over dets modsætninger i sidste ende.

Trods alt og i trods mod den ondskab, mismod og håbløshed, som også hører livet til.

Ikke mindst nu, hvor der igen er krig i Europa!

Holger Drachmann ville ikke i sin vildeste fantasi have kunnet forestille sig, hvor aktuel han ville blive med sin tekst til Midsommervisen, som han skrev for 108 år siden i 1895...

For det er netop det, der bliver fortalt i Midsommervisen:

Det mørke skal trodses, for at man frimodigt, modigt, ja frygtløs kan begive sig ud i verden i et håb om og med troen på, at det gode i sidste ende besejrer det onde.

Og det er langtfra en tro, som man behøver være troende kristen for at bekende sig til, men det er på den anden side centralt i den tro, som vi i den vestlige civilisation bekender os til, og som hos os danskere materialiserer sig ved den støtte og opbakning, som vi yder det ukrainske folk og deres kamp for frihed.

Det kan godt fortrænges i vores daglige optagethed af varmeregninger og inflationsramte dagligvarer...

Og ofte overser vi også "**værnemagerne**" iblandt os... De virksomheder, der uden blusel støtter Putin i hans ubarmhjertige og brutale krig mod et naboland.

"Værnemagere" – er der måske nogle yngre her i aften, der ikke ved, hvad jeg taler om.

Men det er et begreb, der opstod i en mørk tid her i landet, nemlig under besættelsen.

"Værnemagere" var de, der aktivt støttede besættelsesmagten og gik tyskernes ærinde

De værnemagere, jeg i dag tænker på er naturligvis først og fremmest de danske virksomheder **ECCO-sko og Rockwool**. Og indtil i dag – netop i dag kl. 13.30 – hvor Carlsberg ENDELIG udsendte en fondsårsmeddelelse, hvori de oplyser, at de nu afhænder deres russiske del af forretningen.

Men hvad med os selv?

Går vi i ECCO-sko? Har vi købt ECCO-sko til vores børn? Og er vores nye tilbygning isoleret med Rockwool?

Hvis JA - så er vi de facto også selv værnemagere, og støtter derfor Putins frygtelige overgreb og krigsforbrydelser i Ukraine!

Men heldigvis kan vi atter skåle i Carlsbergs produkter med god samvittighed...

Friheden er naturligvis ikke givet. Og det ved vi også inderst inde. Og derfor har Midsommervisen som nævnt aktualitet som aldrig før i vores tid.

Hvis der er et sted, hvor de i dag er bevidste om det, er det i Ukraine, hvor man er overladt til den rendyrkede ondskab, som den iscenesættes af Putin og hans klakører, der næres af en diabolisk, konspiratorisk og dysfunktionel forestilling om et nyt Stor-Rusland, som man ikke skal være historiker for at forestille sig vil være baseret på inhumanitet og foragt for den frihed, som ukrainerne kæmper for.

Det er sagt så ofte, men det skal gentages igen og igen, så vi ikke glemmer det: Vi er forenet i en frihedskamp med ukrainerne mod mørket, mod ondskaben, mod alt det, som er modsætningen til den kultur, som vi er baseret på.

Derfor er ukrainernes frihedskamp er vores frihedskamp!

Det er blevet tydeligt for os siden Ruslands brutale overfald på Ukraine, at Vesten i udgangspunktet er alene om at bakke ukrainerne op.

Til gengæld står vi samlet med en styrke, som man ikke har set i årtier, formentlig fordi vi godt ved, at der er noget langt større på spil: Næmlig vores frihed med ukrainernes.

Det handler om værdier, det handler om retten til at tænke, tro, mene, tegne, synge, ja, udtrykke, hvad man vil, fordi det er en rettighed, som er tilkæmpet gennem århundreders kamp mod autoriteter og falske profeter.

Derfor er det også vores pligt aldrig at glemme Ukraine og ukrainerne, for deres håb og deres kamp er er også vores håb og vores kamp.

Fortsat god Skt. Hans Aften.